

[Karen Højte Jensen]

grund af de reelle forhold, og de reelle forhold er beskrevet i følgegruppens netop udsendte redegørelse.

Jeg vil gerne takke sundhedsministeren, fordi det på ganske kort tid har været muligt at få en status i ord og i tal over, hvor vi befinder os i denne proces, som blev igangsat, da regeringen sammen med de kommunale parter i 1988 tog initiativ til en temaplanrunde om psykiatri. Baggrunden var de mange eksperimenter med distriktspsykiatri. Omkring den 1. juni i år vil der foreligge en endelig statusredegørelse indeholdende en strategi for den fremtidige udvikling. Det havde været hensigtsmæssigt, om partierne bag dagens debat havde afventet denne. Så havde vi haft et mere kvalificeret grundlag at vurdere eventuelle initiativer på.

Af redegørelsen fremgår det, at på nogle områder går det godt, på andre områder mindre godt. Ser vi på ressourceforbruget på landsplan, har psykiatrien haft samme realvækst som det øvrige sygehusvæsen. Der, hvor der kan påpeges ressourceproblemer, er i det kommunale regi.

For Det Konservative Folkeparti er det vigtigt, at vi fortsætter den meget positive udvikling, der er i gang på psykiatriens område. Moderne psykiatri, herunder distriktspsykiatri, afløser den gamle anstaltspsykiatri. Behandlingen skal så vidt muligt tilbydes ambulant og uden for sygehusene, således at patienterne ikke rives ud af deres daglige miljø. Nærhedsprincippet spiller også på dette område en vigtig rolle.

Herudover er der i særlige tilfælde behov for deldøgns- og heldøgnsindlæggelsesmuligheder i sygehusvæsenet, og det er klart, at i udviklingsfasen må man hele tiden have for øje, at nedlæggelse af psykiatriske senge koordineres med oprettelse af andre tilbud set i forhold til behovet. Det er givetvis også i omlægningsfasen nødvendigt at vurdere behovet for og eventuelt sikre, at psykiatriske patienter aften, nat og i weekenderne også har et sted at henvende sig for at få hjælp.

En vigtig forudsætning for, at omlægningen lykkes, er selvfølgelig også et konstruktivt samarbejde mellem de implicerede sundhedspersonalegrupper, mellem distriktspsykiatrien og sygehusvæsenet, men først og fremmest må vi sikre, at samarbejdet mellem amter og kommuner fungerer. Når patienter udskrives fra sygehuse-

ne, må vi sørge for, at de ikke udskrives til ingenting. Der må være nogen til at tage imod. Patienternes sociale situation og deres problemer må tages i betragtning. Måske er der behov for behandlingsmæssig opfølgning, måske drejer det sig blot om lidt støtte til en familie, som stort set godt kan selv, måske drejer det sig om at skabe et socialt netværk fra bunden, måske er det et spørgsmål om fritid, om beskæftigelse og om bolig.

Jeg vil gerne pege på, at kommunerne har ansvaret, hvad angår de sociale tilbud, men forudsætningen for, at tingene skal fungere i forhold til de enkelte patienter, er naturligvis, at der er sammenhæng og kontinuitet mellem behandlingstilbud og de øvrige tilbud.

I debatten har der i særlig grad været fokuseret på de psykisk syges vilkår i København. Der er naturligvis ingen tvivl om, at hovedstaden har det problem, at den virker som en magnet for mennesker med psykiske lidelser, og at det derfor også er her, man har problemer med mange hjemløse, en gruppe patienter, som typisk også har misbrugsproblemer, alkohol- og narkotikaproblemer. Her er det ikke nødvendigvis et spørgsmål om kroner og øre og bolig for den enkelte, men i høj grad et spørgsmål om at kunne motivere og fastholde de pågældende i et behandlingsforløb. Den offentlige debat har affødt, at man i Københavns Kommune har udarbejdet en rapport om temaet. I rapporten er der peget på en række initiativer, så også i Københavns Kommune er man nu rede til at komme videre med en forbedring af indsatsen, og det er godt.

Jeg vil desuden gerne her i dag anerkende de private organisationers positive og aktive arbejde vedrørende de psykiatriske patienter og pege på, at samarbejde mellem offentlige myndigheder og private organisationer vil fremme en positiv udvikling. I den konservative folketingsgruppe lægger vi vægt på en udvikling, der har som målsætning, at psykiatriske patienter så vidt muligt kan leve som andre mennesker.

Jeg skal slutte med at meddele, at den konservative gruppe vil stemme for den foreslåede dagsorden.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg ved ikke, om det er Det Konservative Folkepartis normale facon at føre politik ud fra